

Марийка.

Марийка цвѣте полива
Сутрина, вечеръ, на пладнѣ
И му водица излива
Колкото ѝ се попадне.

Ала не знае горката,
Че зло му мисли и прави,
Че щомъ така го полива,
Тя скоро ще го удави.

— Недѣй, любезна Марийке,
Недѣй го често полива,
Че твоят мило цвѣтенце
Къмъ лоша болестъ отива!

Ц. Калчевъ.